

Hageja nõuded

— esimese võimalusena:

tühistada komisjoni 29. juuni 2010. aasta otsus K(2010) 4255 lõplik, mis puudutab finantskorrektsioone EAGGF arendusrahastust antud abile, mis anti rakendusprogrammile nr CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugal — Eesmärk 1, siseriiklik kava) vastavalt meetmele „investeeringud põllumajandusettevõtjatesse”, ja millega vähendati 16 411 829,46 euro võrra EAGGF arendusrahastu sekkumist komisjoni 30. oktoobri 2000. aasta K(2000) 2878 alusel abiprogrammi CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugal — Eesmärk 1, siseriiklik kava) raames; ja

— teise võimalusena:

1. tühistada komisjoni 29. juuni 2010. aasta otsus K(2010) 4255 lõplik selles osas, mis mõjutab Portugali Vabariigi poolt tehtud kulutuste — mis seonduvad 28. oktoobri 2003 ja 2006. aasta novembri vahel heaks kiidetud taotlustega summas 194 347 574,29 eurot — ühenduse rahastamist;

2. tühistada komisjoni 29. juuni 2010. aasta otsus K(2010) 4255 lõplik selles osas, mis mõjutab Portugali Vabariigi poolt tehtud kulutuste — mis seonduvad noorte põllumajandustootjate starditoetust puudutavate taotlustega, mis viitasid „investeeringutele põllumajandusettevõtjatesse”, summas 94 621 812,06 eurot — ühenduse rahastamist;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab järgmised väited:

- a) ELTL artikli 250 rikkumine ja pädevuse puudumine;
- b) nõukogu 21. juuni 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1260/1999⁽¹⁾ artikli 39 lõike 3 rikkumine;
- c) nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1257/1999⁽²⁾ artikli 5 lõike 2 tagasiulatuva kohaldamine;
- d) komisjoni 26. veebruari 2002. aasta määruse (EÜ) nr 445/2002⁽³⁾ artikli 4 lõike 2 rikkumine;
- e) komisjoni 2. märtsi 2001. aasta määruse (EÜ) nr 438/2001⁽⁴⁾ artikli 4 rikkumine;
- f) määruse nr 1257/1999 artikli 5 lõike 2 rikkumine;
- g) võrdsuse põhimõtte rikkumine;

h) võrdsuse ja õiguskindluse põhimõtete rikkumine ning viga seoses sellega, millised rahalised tagajärjed tuleb teha ühenduse õigusnormide rikkumise kohta;

i) proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine.

⁽¹⁾ Nõukogu 21. juuni 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1260/1999, millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta (ELT L 161, lk 1; ELT eriväljaanne 14/01, lk 31).

⁽²⁾ Nõukogu 17. mai 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1257/1999 Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 160, lk 80; ELT eriväljaanne 03/25, lk 391).

⁽³⁾ Komisjoni 26. veebruari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 445/2002, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999 (Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT L 74, lk 1; ELT eriväljaanne 03/35, lk 269).

⁽⁴⁾ Komisjoni 2. märtsi 2001. aasta määrus (EÜ) nr 438/2001, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1260/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad juhtimis- ja kontrollisüsteemi kohta seoses struktuurifondidest antava abiga (EÜT L 63, lk 21; ELT eriväljaanne 14/01, lk 132).

25. augustil 2010 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 15. juuni 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas F-35/08: Pachtitis versus komisjon

(Kohtuasi T-361/10 P)

(2010/C 301/57)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Curral ja I. Chatzigiannis)

Teine menetluspool: Dimitrios Pachtitis (Ateena, Kreeka), keda toetab Euroopa andmekaitseinspektor

Apellatsioonkaebuse esitaja nõuded

— tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu 15. juuni 2010. aasta otsus kohtuasjas F-35/08: Pachtitis vs. komisjon;

— saata kohtuasi ülejäänud tühistamisväidete hindamiseks Avaliku Teenistuse Kohtule;

— mõista kustjalt välja apellatsioonikaebuse ja esimese astme kohtumenetluse kulud.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas apellatsioonkaebuses palub apellant tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu 15. juuni 2010. aasta otsus kohtuasjas F-35/08: Pachtitis vs. komisjon, millega tühistati Euroopa Personalivaliku Ameti 31. mai ja 6. detsembri 2007. aasta otsused jätta D. Pachtitis kandmata nimekirja, mis koosneb 110 kandidaadist, kes said avaliku konkursi EPSO/AD/77/06 eelvalikutesti alusel enim punkte, ning millega jäeti komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõisteti temalt ühtlasi välja hageja esimese astme kohtukulud.

Komisjon esitab apellatsioonkaebuse põhjendamiseks järgmised tühistamisväited:

- rikutud on Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjade III lisa artikleid 1, 5 ja 7;
- rikutud on ühenduse õigust, eelkõige Euroopa Personalivaliku Ameti asutamist käsitlevate otsuse 2002/620/EÜ⁽¹⁾ artiklit 2 ja otsuse 2002/621/EÜ⁽²⁾ artiklit 1;
- rikutud on otsuste põhjendamiskohustust.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi, nõukogu, komisjoni, kohtu, kontrollikoja, majandus- ja sotsiaalkomitee, regioonide komitee ning Euroopa ombudsmani 25. juuli 2002. aasta otsus 2002/620/EÜ Euroopa ühenduste personalivaliku ameti asutamise kohta (EÜT L 197, 26.7.2002, lk 53; ELT eriväljaanne 01/04, lk 46).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni peasekretäride ja euroopa kohtu kohtusekretäri ning kontrollikoja, majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komitee peasekretäride ja euroopa ombudsmani esindaja 25. juuli 2002. aasta otsus 2002/621/EÜ Euroopa ühenduste personalivaliku ameti organisatsiooni ja tegevuse kohta (EÜT L 197, 26.7.2002, lk 56; ELT eriväljaanne 01/04, lk 48).

3. septembril 2010 esitatud hagi — Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia jt versus komisjon

(Kohtuasi T-367/10)

(2010/C 301/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia (Ateena, Kreeka), Chrisderic (St Cyprien, Prantsusmaa), André Sébastien Fortassier (Grau D'Agde, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid V. Akritidis ja E. Petrissi)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hagejate nõuded

- tühistada komisjoni 9. juuni 2010. aasta määrus (EL) nr 498/2010, millega keelatakse Prantsuse või Kreeka lipu all sõitvatel või Prantsusmaal või Kreekas registreeritud seineritel hariliku tuuni püük Atlandi ookeanis ida pool 45° läänepikkust ja Vahemeres⁽¹⁾;
- mõista hagejate poolt kõik antud menetluses kantud kulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab oma hagi toetuseks kolm väidet.

Esiteks väidab ta, et vaidlustatud määrus võeti vastu rikkudes võrdse kohtlemise põhimõtet ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet, mis on sätestatud ELTL artiklis 18 ja keelab igasuguse diskrimineerimise kodakondsuse alusel ja ELTL artikli 40 lõikes 2, mis keelab igasuguse tootjate ja tarbijate diskrimineerimise põllumajandussektoris ning rikkudes liidu õiguse üldpõhimõtet Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 21 lõike 2 tähenduses.

Sellega seoses väidab hageja, et komisjon on diskrimineerinud kahel alusel. Esiteks keelas see edasise kalastustegevuse Kreekas, Prantsusmaa ja Hispaanias⁽²⁾ enne kalastusperioodi lõppu, samas kui Kreeka kvoodi ammendumus oli palju madalam kui Hispaania oma. Teiseks, pärast seda kui komisjon oli kõiki kolme EL liikmesriiki kalastustegevuste lõpetamisest teavitanud, avaldas ta kaks erinevat siduvat lõpetamise määrust, ühe Kreeka ja Prantsusmaa kohta ning teise Hispaania kohta, millega ta lubas tegelikult Hispaania laevastikul jätkata kalastamist kuni kalastusperioodi lõpuni. Hageja väidab, et temale ei ole teada ühtegi objektiivset põhjendust, mis sellist erinevat kohtlemist õigustaks.

Teiseks väidab hageja, et komisjon rikkus proportsionaalsuse üldpõhimõtet, mis on sätestatud ELTL artikli 5 lõikes 4 ja selle lepingu Protokollis nr 2 ja mida on väljakujunenud kohtupraktikas tunnustatud kui isikutele õigusi andvat kõrgemal seisvat õigusnormi. Hageja arvates oleks komisjon saanud võtta proportsionaalsemad meetmed tagamaks, et EL liikmesriigid järgiksid määrusega (EÜ) nr 1224/2009 kehtestatud korda⁽³⁾, ning oleks võinud hariliku tuuni püügi keelata siis, kui kvoodid saavutavad kriitilisema taseme, mis on lähedane 100-protsendile. Samuti oleks pidanud ta sellise tegevuse keelama kõigi asjaomaste liikmesriikide puhul ühel ja samal kuupäeval.